

ROSES FARVEL.

Vaudeville Monolog.

Musiken af Wilhelm Ramsøe.

(1871. Folketheateret.)

Moderato.

Schweizer Melodi.

I. *p* *mp*

1. I For - aa - rets mil - de, bli - de,
 2. Det va - re - de ik - ke læn - ge,
 3. Men saa kom Ti - men den sid - ste,

p *mp* *p* *mf*

ly - sen - de Skær, med Sang om de blom - stren - de, hvi - de Kir - se - bærtrær, da
 før jeg for - nam en løn - lig Læng - sel sig træn - ge fra mig til ham; saa
 og drog for - bi, og ik - ke han tur - de dri - ste sig til at fri. Og

pp *rallent.*

vandred han her i Gaar - den ind jeg stod bag Ru - den med Smil paa Kind og
 un - der - ligt tidt han paa mig saa, og Ta - len gik of - te helt i staa, naar
 ud af min Fa - ders Gaard han drog, men al min Læng - sel han med sig tog; mit

a tempo *pp*

tænk - te: Gud maa vi - de, hvad han dog vil gø - re her. *p*
 Al - le var i Sen - ge, jeg saa ham der - ne - de gaa.
 Bryst var ved at bri - ste, saa hef - tigt som det slog.

Moderato assai.

II. *fz* *p*

1. I mor-gen Bip-sy, naar So-lens Skær gli-der
 2. Saa ken-der du ik-ke det Mind-ste mer, men du
 3. Og saa skal du ik-ke væ-re, Nar og
 4. Men Bip-sy! Vi slip-pe dig al-drig ud, for tænk

hen o-ver Lin-de-nes Kro-ner, saa fyl-der du ik-ke læn-ge-re her
 skalslet ik-ke bli-ve ban-ge, det er de Nygif-tes Stu-e, du ser,
 bort fra Hu-sets Her-re dig ven-de, for du vil fin-de ham rig-tig rar,
 tænk en-gang om du fik i Sin-de at vil-le brin-ge Al-ver-den Bud

Stu-en med di-ne To-ner. Kig ger du frem bag Vingens Gem, saa
 hils den med di-ne San-ge! Fru-en maa-ske, faar du at se, som
 naar du lær hamat ken-de. Fej-ler jeg ej, gaar det nok dig,
 om hvad du saa her in-de. Nej, du skal tro væ-re os To,

ser du Bip-sy, dit ny-e Hjem. Kig-ger du frem bag Vingens Gem, saa
 staar ved Bor-det og skæn-ker The. Fru-en maa-ske, faar du at se, som
 li-ge som det er gaa-et med mig! Fej-ler jeg ej, gaar det nok dig, som
 fyl-de med San-ge de Ny-gif-tes Bo. Nej, du skal tro væ-re os To,

rall. *a tempo* *fz*

ser du, Bip-sy, dit ny-e Hjem.
 staar ved Bor-det og skæn-ker The.
 li-ge som det er gaa-et med mig.
 fylde med San-ge de Nygif-tes Bo.

Tempo di Valse.

E. W. Ramsøe.

III.

fz *mf* *p*

1. Det var en Som - mer - af - ten.
 2. Men midt i Dands og Sang og
 3. Jeg ken - der To, som tal - tes
 4. Til - ba - ge de til Dand - sen

stund, vi sam - let var i grøn - ne Lund til Gam - men og til Fryd,
 Skemt, der gik dog To, ve - mo - digt stemt ved al den gla - de Klang.
 ved i Sko - vens dy - be En - som - hed bag vil - de Ro - sers Flor.
 kom, gik hver for sig al - e - ne om og nyn - ne - de og lo;

p

i Maa - ne - skin og Stjer - ne - glans der gik en let og
 Jeg ken - der To, som fulg - tes ad langs Bæk - kens Væld, bag
 Og var det før saa trangt og tyst, saa blev det nu saa
 thi hvad i Sko - vens Skjul var sket, det hav - de In - gen

dim. *pp* *fz*

luf - tig Dans til Vi - o - li - nens Lyd.
 Bø - gens Blad, hvor Nat - ter - ga - le sang.
 let og lyst men næ - sten u - den Ord.
 hørt og set und - ta - gen dis - se To.

Allegretto.

N. W. Gade.

IV.

mf

1. Jeg le - ved her paa Lan - det og kend - te kun saa Faa, og
 2. Og han var nu saa ny - delig med Kne - bels - bar - ter smaa og
 3. Det var en Dag, da kom her, da Ro - sen stod i Flor, en

En skal man jo ka - ste sin Kær - lig - hed paa; saa gik jeg rundt og
klir - ren - de Spo - rer og blan - ke Knap - per paa; han bad mig, da han
Mand, som vak - te un - der - li - ge Tan - ker med sit Ord. Ham var det først, der

svær - med, mens Da - gen var saa lang, og tænk - te: „mon her ik - ke skulde
rej - ste, at gem - me den - ne her; jeg Tos - se tro' - de virke - lig, jeg
brag - te mig om Kær - lig - he - den Bud, og nu er han min Brud - gom, og

kom - me En en - gang? Saa kom, saa kom her en Lieut - nant!
hav - de ham saa kær. Men nej, men nej, lil - le Lieut - nant!
nu er jeg hans Brud. Far vel, Far vel, lil - le Lieut - nant!

Allegro comodo.

J.P.E. Hartmann.

V. *pp*
Nu Far - vel min lil - le Stu - e med din
Hver en Plet her in - de er mig dog saa
Skøndt jeg fast mon græ - de, du min Stu - e

p
Fred, hvor min Ung - dom stil - le lyk - ke - ligt hen - gled. Hvor jeg sad saa
kær, og saamangtet Min - de gem - mes for mig her, og skønd Min - det
kær, ven - ter mig dog Glæ - de ri - ge - re end her; Bru - de - fak - lens

pp
e - ne, yn - digt man - gen Gang, naar bag Lindens Gre - ne Ha - vens Fug - le sang.
bleg - ner nu for Haabets Skin; dis - se Væg - ge heg - ner dog min Ung - dom - ind.
Lu - e ly - ser den - ne Kvæld, tag da du, min Stu - e, tu - sin - de Lev - vel.